

Jako každé druhé úterý v měsíci, konal se 12. listopadu v pražském divadle Akcent další díl pořadu "Mladá folková krev". Do tohoto pořadu si Martina Trchová zve své kamarády a kamarádky z řad písničkářů. Tentokrát přijeli hosté až z Brna a byli to Ivo Cicvárek a jeho Orchestr onomatopoických konotací. Nevím co to znamená, ale zní to hrozně. Tedy název, muzika nikoli.

Vše vypuklo s lehkým zpožděním krátce po osmé a o zahájení se postarala sama hostitelka doprovázená Janem Matějem Rakem. Jednalo se o nejstarší skladbu Nač si hrát. Po druhé písni Čas, přišla na řadu píseň naopak nejnovější, ještě nemá název a vlastně ani není dopsaná. Zde Martinu doprovázeli J. M. Rak a Ivo Cicvárek s Okem. Navzdory tomu, že píseň společně zkoušeli pouze před koncertem, byla to opravdu krása. A to těmto zajímavým uskupením nebyl zdaleka konec.

Poté co Martina s Matějem opustili pódium, zbyli tam již pouze hosté. Ivo Cicvárek tentokrát s kytarou bez kabelu a vysílačkou za pasem byl tak mobilní, že mu pódium skoro nestačilo. Ivo střídal kytaru s klavírem, Jana Havlová violoncello a saxofon a Petra Klementová různé píšťalky, flétny a klavír. Dle kapelníkovy sdělení, se kapela nechtěla po víkendovém hraní opakovat a spíš hrát něco jiného, ale i tak nebyla o krásné písničky nouze. Večerem zazněly skladby např: Klavír ve křoví, Včely, Lužnice, Dopravní zácpa na ulici Milady Horákové v 7 hodin ráno, Nový rok (na CD v podání Žofie Kabelkové, zde neméně zdatně předvedl Ivo Cicvárek) a další. Svůj osobitý smysl pro humor osvědčil Ivo v přídávku Banánový blues, který řeší životní problém, zda loupat banán od špičky či od stopky. Jak se říká zaměstnání deformuje osobnost jednotlivce a i zde se projevila profesionální deformace. Ivo Cicvárek je povoláním středoškolský profesor a jako takový, v písni o žábách zaúkoloval přítomné kuňkáním buď jako rosníčka nebo jako ropucha. K písničkářům neodmyslitelně patří průvodní slovo a veselé historky. Jedna spolu s písni pojednávala o akci během letošní Zahrady. V nočních, či ranních hodinách se tři jedinci: hudební publicista Jiří Moravský Brabec, Marcel Kříž a výše jmenovaný Ivo Cicvárek, rozhodli prozkoumat slepé rameno řeky Moravy tekoucí pod Litovelským náměstím. Pro zbytek příběhu (písně) doporučuji zajít na koncert, stojí to za to. Přídávky byly samozřejmostí a tak došlo na otázku, zda pomalou, či rychlou. Odpověď je jasná, obě. Kapelou avizovaný brzký odjezd domů byl pouze z říše snů a přání, ale o tom níže.

Po krátké přestávce se na pódium vrátila další aspirantka na pedagogickou profesi (shodou okolností i se stejnou aprobací čeština, výtvarná výchova), Martina Trchová. Té zdatně sekundovali J. M. Rak tvářící se, jako by se nechumelilo (a ono fakt ne), ale svým tradičně brilantním doprovodem a několika malými vsuvkami, Karolína Skalníková - flétny a vokály a Ivo Cicvárek na klavír. Ačkoli Ivoš a OKO avizovali odjezd, v jednu chvíli se Martina zeptala do sálu, není li tam Ivo ještě přítomen. Odpověď zněla, že ano. Důvod byl velmi prostý, Ivo nemohl

najít klíče od vozidla. A tak se mezi hledáním klíčů připojoval k účinkujícím. Někdy plánovitě, jindy se zničehonic vyskytl u klavíru, přidal se a pak zase zmizel.

Večer to byl vsutku vydařený, plný veselých i smutnějších písniček, veselých příběhů, ale hlavně veselých lidí. Koncert trval přibližně dvě hodiny a utekl jako ta pověstná voda. Stále se opakujícím problémem, je malý zájem posluchačů, v úterý jich bylo přibližně 40, ale to je asi na jiný článek, či diskusi. V příštích pořadech, si tu můžete poslechnout např. Žambochy, Petra Sedláčka, Žofku Kabelkovou, Disneyband, Jardu Urbánka, Jana Matěje Raka se Šárkou Burešovou a spoustu dalších. Pokud budete mít zájem určitě dorazte, stojí to za to a všem to vřele doporučuji. Více informací a podrobnější program můžete najít na <http://www.sweb.cz/martina.trchova>.